

Eene Collectie Middeleeuwsche Plastiek.

waarvoor thans guldens betaald worden. Ik meen, dat die argumentatie niet juist is; de meeste menschen komen er niet toe een oud stuk, dat men nu eenmaal heeft voor een luttel bedrag weg te doen; het moet al een zekere som zijn, wil men daartoe besluiten. Dat oudheden in waarde gestegen zijn, is dan ook wel de reden geweest van hun vrijkomen, en dat ze niet meer in hoeken en gaten verwaarloosd liggen, is eene goede zijde van de stijging der prijzen.

Het is een groot voordeel, dat de collectionneur van gothieke beeldhouwwerken boven den verzamelaar van schilderijen en ook van vele andere voorwerpen van kunst en kunstnijverheid heeft, dat hij niet bang behoeft te zijn voor besmetting met de bacil de specifieke besmettelijke oogziekte, die hoofdzakelijk verzamelaars aantast en die zich uit in blindheid voor het schoone en eene ziekelijke gevoeligheid voor namen en merken, zoo zelfs, dat de kunst vaak bijzaak wordt en de naam of het merk het verzamelobject gaat uitmaken. Hoe bedriegers van die ziekelijkheid misbruik maakten, om minderwaardige voorwerpen voor veel geld te verkoopen, kunnen wij bijna dagelijks in de dagbladen lezen, maar vertelt ons ook reeds de XVI^{de} eeuwse Chi-

neesche beschrijver van het oude aardewerk en porcelein. Dat bedrog is intusschen het minste euvel; veel erger is het op den achtergrond geraken van schoonheid en kunst daar waar het slechts om deze gaan moest. De ziekte is veelal ongeneeslijk, het gezicht op kunst is voor goed verloren en het oog voor namen wordt steeds meer onderhevig aan optisch bedrog.

De verzamelaar van gothieke plastiek weet van te voren dat hij geen naam vinden zal en zijn zoeken naar schoonheid zal zijn oog op kunst niet verzwakken, maar veeleer versterken; van schoonheid toch gaat een heilzame werking uit.

Hoe komt ons, Gothiek-vrienden, de nederige geest der middeleeuwsche meesters in dezen ten goede, want laten wij ons niet voorstellen, dat niet ook wij vatbaar zouden zijn voor de besmettelijke oogziekte der verzamelaars.

Nu ik eenmaal in eene medische parabel vervallen ben, moet mij eene

tweede vergelijking van biologische aard van het hart. „De kunst is eene uiting van het maatschappelijke organisme, dat den kenner, evengoed den innerlijken toestand van een volk kan doen zien, als de gemoedsuitingen van een mensch den doctor de inwendige organisatie van het individu blootleggen. In no. 80 laat

DUITSCHER MADONNA, 14DE EEUW (NO. 343).